

МАЙБУРОВА КАТЕРИНА ВІКТОРІВНА
(5. XII. 1913–24. V. 2002)

музикознавець, кандидат мистецтвознавства, доцент

Закінчила Уральську консерваторію ім. М. Мусоргського (1942, по класах В. А. Цуккермана і М. С. Пекеліса¹). Кандидатська дисертація «Музична культура дореволюційного Середнього Уралу» (1947, науковий керівник – проф. М. С. Друскін, захищена в Ленінградській консерваторії). Перша в Росії звернулася до наукового дослідження музичного краєзнавства. Працювала в Уральській (доцент, декан), Саратовській (доцент, декан), з 1953 р. в Київській (1953–1958 – зав. кафедрою історії російської музики; 1961–1966 – декан історико-теоретичного, композиторського та фортепіанного факультетів; 1966–1972 рр. – науковий керівник Наукового студентського товариства) консерваторіях.

На посаді професора працювала у Київській консерваторії до 1976 р. Викладала на історико-теоретичному та композиторському факультетах історію російської музики, історію музики народів СРСР, методику викладання музичної літератури, вела семінар з критики, керувала дипломними та дисертаційними роботами, впровадила курси есперанто для студентів. Серед учнів – кандидати мистецтвознавства О. Г. Коренюк, Г. М. Фількевич, Н. С. Шурова.

К. В. Майбурова була визнаним методистом у галузі музично-історичних дисциплін. Вона створила програми, методичні розробки, посібники зі слухання музики для загальноосвітніх шкіл, перший україномовний підручник з російської музики (Російська музична література. К.: Музична Україна, 1971), розділи у підручниках з історії української музики.

Серед друкованих праць – книги, брошури, у тому числі: Чайковський на Україні. – К., 1965; М. В. Дремлюга. – К., 1966; Віталій Кирейко. – К., 1979; М. Глінка. – К., 1991; Чайковские в Алапаевске. – Алапаевск, 2000; численні публікації

---

¹ Дивись сторінки 326 і 308 цього видання.

Зі спадщини Майстрів

у фаховій періодиці та наукових збірниках: Глухівська школа півчих XVIII ст. та її роль у розвитку музичного професіоналізму на Україні та в Росії // Українське музикознавство. – Вип. 6. – К., 1971; Рахманінов у Києві // Музика, 1973. – № 3; Прем'єри опер Чайковського на київській сцені // П. І. Чайковський та Україна. – К., 1991; Музыкальное краеведение и его роль в концепции истории музыки // Музично-історичні концепції в минулому і сучасності. – Львів, 1997; Родословная Н. А. Маркевича // Київське музикознавство. – Вип. 6. – К., 2001; Киевские премьеры опер Н. А. Римского-Корсакова (XIX – начало XX ст.). // Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського. – Вип. 30 : Зі спадщини Майстрів. – Кн. 1. – К., 2003 та ін. Підготовлено великий корпус статей щодо зв'язків Чайковського з Україною для енциклопедії «П. І. Чайковський», яка готується до видання в Росії. Як критик друкувалася у загальній пресі (більш ніж 100 статей).

Яскравий лектор, К. В. Майбурова вела активну просвітницьку діяльність: виступала перед широкою аудиторією, вела передачі на радіо. Була першим президентом Української Асоціації есперантистів.

Олена Зінкевич